

Tirsdag den 9. juni 2020 (D)

1

124. møde

Tirsdag den 9. juni 2020 kl. 13.00

Dagsorden**1) Spørgetime med statsministeren.****2) Eventuelt: 2. behandling af lovforslag nr. L 191:**

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Frivillige indkvarteringsfaciliteter).

Af sundheds- og ældreministeren (Magnus Heunicke).

(Fremsættelse 20.05.2020. 1. behandling 28.05.2020. Betænkning 09.06.2020).

3) Eventuelt: 2. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love. (Yderligere udskydelse af betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms, forlængelse af afgiftsperioder for moms samt midlertidige lempelser af regler om fuld skattepligt, regler om lempeligere beskatning af udenlandsk lønindkomst og regler om forskerskatteordningen som følge af covid-19 m.v.).

Af skatteministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.06.2020. 1. behandling 04.06.2020. Betænkning 08.06.2020).

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Mødet er åbnet.

Kl. 13:00

Kl. 13:00

Samtykke til behandling

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

De punkter, som er opført som nr. 2 og 3 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykke som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgetime med statsministeren.

Kl. 13:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jeg giver hermed ordet til statsministeren for en indledende redegørelse. Værsgo til statsministeren.

Kl. 13:00

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Tusind tak for det. Vi er nu langt med genåbningen af Danmark. Det er godt; vi skal i gang igen. Senere i dag er der samråd om situationen i Danmark. Det ser jeg frem til, og derfor vil jeg heller ikke bruge min taletid i dag her i spørgetiden på corona, men tale om noget helt andet, som jeg ved ligger mange her i Folketinget på sinde, nemlig Danmarks europapolitik. Coronaen har ramt alle lande i Europa, og nu skal vi i gang med den økonomiske genopretning. Den offentlige debat om Europas økonomiske politik synes jeg indtil nu har været, hvis jeg må være lidt fri, lidt overfladisk. Derfor vil jeg foreslå, at vi får den løftet ind i salen i dag.

Lad mig starte med regeringens position først. Vi er, vil jeg gerne understrege, tilhængere af en stor recoveryfond, som skal hjælpe ikke mindst de hårdest ramte lande i Sydeuropa. Vi støtter også, vil jeg gerne sige, fra dansk side en fond på mange milliarder euro. Det gør vi af hensyn til beskæftigelsen og af hensyn til virksomhederne både ude og hjemme. Med andre ord ønsker vi en massiv europæisk solidaritet oven i de hjælpepakker på mere end de – hold fast! – 4.000 mia. kr., vi allerede har besluttet på europæisk plan. Med vores støtte skal der selvfølgelig også være plads til at diskutere, hvordan sådan en fond skal finansieres.

Jeg er glødende tilhænger af det europæiske samarbejde, men jeg er også nordjyde, og helt grundlæggende finder jeg og vi det rigtigt, at man selv betaler den gæld, man måtte stifte. Det er der ikke så mange lande der længere mener i Europa, og jeg kan også se, at der er flere og flere i Danmark, der går væk fra det synspunkt. Vi ønsker imidlertid at holde fast i, at sund fornuft eller økonomisk ansvarlighed, som det også hedder, og solidaritet kan gå hånd i hånd.

Der er jo ingen tvivl om, at det europæiske samarbejde har sikret både fred og velstand i hele Europa, og vi skal igennem den her coronakrise sammen. Men ligesom der her i Folketinget venter svære økonomiske diskussioner forude, så gælder det også i det europæiske samarbejde. Samtidig med vedtagelsen af en stor genopretningsfond skal vi også have vedtaget EU's 7-årige budget. Og selv om vi med Storbritanniens afgang fra EU er blevet et land mindre, har vi jo fra dansk side for længst accepteret, at vi i fremtiden kommer til at betale mere, end vi allerede gør, men – og der er et »men« – det skal være rimeligt.

Kommissionens samlede forslag vil betyde, at vi skal betale næsten 7 mia. kr. årligt mere til EU's budget end i dag. Nogle af pengene kommer retur, det er klart, men samlet set vil der være tale om en meget stor forhøjelse af vores budgetbidrag. Her synes jeg, at kritikerne af den danske position bliver nødt til at give nogle svar. Jeg er blevet kaldt mange ting, også her på det seneste – nærig og

sparsommelig – ikke at jeg egentlig direkte synes, at det er kedelige begreber, og flere siger, at Danmark bare må betale ved kasse et.

Spørgsmålet er jo så bare: Hvordan? Skal vi sætte skatten op og bede danskerne om at betale mere i skat for at betale den her regning? Skal vi skære på velfærden? Skal vi med en af Europas alderhøjeste pensionsaldrer bede danskerne om at arbejde endnu mere? Hm, jeg har endnu til gode at høre nogen af partierne foreslå det. Og jeg ved, at svaret fra mange så derfor vil være: Find en løsning, regering! Men så let er politik jo ikke. Hvis vi skal bruge mange flere milliarder kroner om året på EU, er der jo tilsvarende færre milliarder kroner til velfærd eller til klima eller til genopretning af vores egen økonomi efter corona. Derfor synes jeg, kritikerne skylder et svar på spørgsmålet: Hvor skal der spares på den danske finanslov?

Budgettet bør i vores øjne være ansvarligt, grønnere, mere moderne, mere digitalt. Det skal ruste Europa til fremtiden. Men lige nu, når jeg selv er en del af den diskussion, der kører, hører jeg mere udsagn, som at der bare skal bruges flere penge, og at landbrugsstøtten skal være, som vi allerede kender den. Med andre ord er det relativt let at tale om Europa i flotte overskrifter, men lige om lidt bliver det en realitet. Jeg håber, at Danmark og Europa finder en vej, der både er solidarisk, men også økonomisk ansvarlig, og som selvfølgelig samtidig sikrer, at vi kan blive ved med også at udvikle vores eget samfund. Det er det, der er regeringens position, og det håber jeg selvfølgelig på et bredt mandat her fra Folketinget til.

Kl. 13:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Foreløbig tak til statsministeren.

Vi går nu videre til spørgsmål fra partilederne. Spørgeren og statsministeren har begge op til 2 minutters taletid, og herefter følger to opfølgende spørgsmål, hvor spørgeren og statsministeren hver gang har 1 minuts taletid.

Først er det hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 70

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, formand, og tak til statsministeren for indledningen her. Det er jo altid et vigtigt spørgsmål, altså det her, der lyder: Hvor skal pengene komme fra? Vi havde en finansminister tidligere, der nærmest havde det præget ind i sit skrivebord – jeg ved ikke, om han har det tatoveret på kroppen. Men det er et spørgsmål, som begynder sådan for alvor at melde sig, fordi vi har en regering, som jo er født i en højkonjunktur. Altså, for bare et års tid siden, da valget var overstået og regeringsforhandlingerne pågik, buldrede økonomien derudad. Vi har aldrig haft færre arbejdspladse, vi har aldrig haft flere i arbejde – det gik godt. Det præger jo også lidt regeringens tilgang til vækst, til arbejdspladser, til råderum, nemlig at det er noget, der sådan kommer af sig selv. Men det gør det jo kun, fordi der er nogle, der har truffet ansvarlige beslutninger om reformer, som statsministeren – for en stor dels vedkommende – løbende har været imod.

I dag har man i Berlingske en analyse fra Kraka, som viser, at økonomien er helt afhængig af de reformer, som sikrer, at danskerne bliver hængende længere på arbejdsmarkedet, og at de her reformer får lov til at virke. Man har sågar spurgt cheføkonomen fra den socialdemokratiske tænketank AE, som siger, at det, hvis man ikke skal miste råderum, er – og jeg citerer – »enormt vigtigt, at de reformer, vi har lavet med senere tilbagetrækning, kan komme til at virke.« Jeg ved jo, at regeringen planlægger at komme med et udspil om tidlig tilbagetrækning personificeret ved hr. Arne. Mener statsministeren virkelig, at det er tiden nu midt i en buldrende, voldsom

økonomisk krise at genindføre en efterløn, hvor man trækker raske mennesker ud af arbejdsmarkedet?

Kl. 13:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo til statsministeren.

Kl. 13:07

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, hvis spørgeren havde stillet spørgsmålet korrekt, nemlig om Socialdemokratiet og statsministeren er af den overbevisning, at det er rigtigt at sikre en tidligere tilbagetrækning til de mennesker, der har været rigtig mange år på arbejdsmarkedet og er blevet nedslidte af at passe deres arbejde, så er svaret ja. Nu kom spørgeren til at sige efterløn, og det vil jeg ikke tages til indtægt for. Men ja, jeg synes, det er rimeligt og retfærdigt. Og de problemer, der var i vores samfund før corona, er her jo stadig væk. Det er imidlertid helt korrekt, hvis vi skal tage hele spørgsmålet, at en af forudsætningerne for og en af grundene til, at vi har kunnet håndtere coronakrisen – i øvrigt i fællesskab, ja, faktisk for en stor dels vedkommende enstemmigt her i Folketinget – så godt, som vi har gjort, hvad angår økonomien, er takket være den økonomiske politik, der har været ført tidligere, i øvrigt på tværs af skiftende regeringer.

Vi står et godt sted. Det gjorde vi for et år siden, det gjorde vi også før det, og det gør vi også i dag. Vi har en lav offentlig gæld, vi har en høj beskæftigelse, og der er så i øvrigt en lav rente, der også hjælper os. Vi har et erhvervsliv, som er innovativt og dygtigt, ikke mindst i forhold til den grønne omstilling, og vi har en arbejdsstyrke, der generelt er meget, meget godt uddannet. Så når man lægger alle brikkerne sammen, er vi et stærkt land, og vi har en stærk økonomi, og det kommer aldrig af sig selv. Det er takket være mange beslutninger, som jeg mener vi skal bygge ovenpå og også gøre endnu bedre. For noget af det, der f.eks. har manglet i det reformspor, der er kørt igennem mange år, har jo været en hensyntagen til f.eks. ufaglærte i Danmark, som i vores øjne ikke har fået gode nok muligheder for at uddanne sig til de job, der er i fremtiden. Og den problemstilling er kun blevet endnu større efter corona.

Kl. 13:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Kl. 13:09

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Muligheden for, at nedslidte mennesker kan trække sig fra arbejdsmarkedet, er der jo ikke nogen der er imod. Det er der jo ingen herinde som synes er en dårlig idé – det var jo derfor, vi indførte seniorpensionen i slutningen af den tidligere regerings periode. Den var Socialdemokratiet på det tidspunkt, altså inden folketingsvalget, imod, men bagefter syntes man så, at det da egentlig var en meget god idé, at mennesker, der er blevet slidt ned af hårdt arbejde, får lov til at trække sig.

Det nye, som man vil indføre her, er jo en ny efterløn. Altså, det er jo noget, som vil trække raske mennesker ud af arbejdsmarkedet, og det synes jeg er en dårlig idé. For vi har en stærk økonomi, men vi har jo ikke en usårlig økonomi, og nøglen til det her er beskæftigelsen. Og vi ser altså, at over 50.000 mennesker har stillet sig op i ledighedskøen; vi ved, at der er flere end 200.000 på lønkompenstation, og risikoen for, at i hvert fald 100.000 af dem kommer til at stille sig i den kø, er afgjort til stede.

Tidligere har jeg jo spurgt, om regeringen vil hæve skatter og afgifter, og det fik jeg ikke noget helt tydeligt svar på. Jeg håbede lidt på, at det svar, jeg ville få, var, at det ville man ikke. Men før valget den 5. juni sidste år ville Socialdemokratiet jo finansiere det

her forslag om en tidlig tilbagetrækning – eller en genindførelse af efterlønnen – ved at hæve skatten med 3 mia. kr. Er det stadig væk planen – ja eller nej?

Kl. 13:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:10

Kl. 13:10

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror lige, at vi af hensyn til historieskrivningen bliver nødt til at gå et par måneder tilbage, for jeg deltog selv i arbejdet om en ny seniorenpension, og det er simpelt hen ikke korrekt, at Socialdemokratiet var imod at indføre en seniorenpension. Det har vi ikke været på noget tidspunkt, men vi har sagt, at vi ikke syntes, det var tilstrækkeligt. Men vi indgik faktisk i en meget tæt dialog med den tidligere regering, og så opstod der sådan et lidt almindeligt kedeligt politisk spil, der gjorde, at det så ikke blev en bred politisk aftale. Vi har ikke været imod, at man indførte en seniorenpension, men vi har sagt fra starten, at vi ikke synes, at det er nok.

Der er jo tale om en gammel skillelinje her, for under det her ligger jo, om man synes, at mænd eller kvinder, der har været 40-50 år på det danske arbejdsmarked, ja, måske flere år, end både spørgeren og jeg overhovedet har eksisteret – som har knoklet, haft natarbejde, hårdt arbejde, er fysisk nedslidt, har betalt deres skat hele vejen igennem, har smerter, når de vågner om morgenen – skal ned og tigge og bede om at få lov til at trække sig tidligere tilbage, om de skal igennem en hård visitationsproces, om de skal have lov til at trække sig tidligere tilbage, eller om de skal have en *ret*, der eksempelvis funderes på, hvor mange år man har været på arbejdsmarkedet, altså ens anciennitet. Det er en gammel ideologisk fejde – og jeg tager den i øvrigt gerne igen.

Kl. 13:12

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at vi er nået til, at der er 1 minuts taletid.

Kl. 13:12

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, formand. Den fejde tager jeg også gerne, for statsministeren tegner jo et billede af en nedslidt person, som vi alle sammen vil hjælpe. Der er formentlig omkring 179 medlemmer herinde, som synes, det er rimeligt, at vedkommende kan få lov til at trække sig tilbage. Derfor er det ikke sikkert, at alle vil genindføre efterlønnen.

Jeg var en tur i Blåvand i går, og jeg skal hilse og sige, at der desværre er relativt god plads. Der er langt imellem campisterne, der er langt imellem de tyske turister – jeg mødte faktisk overhovedet ikke nogen, der talte tysk – for den grænselukning, som man har indført, har jo altså ramt grænselandet og turismen hårdt.

Der er mange arbejdspladser, navnlig op og ned ad Vestkysten, som er afhængige af det her, og som også bliver påvirket af den lidt demonstrative beslutning om at holde grænsen lukket indtil den 15. juni, hvilket kun gør det værre. Samtidig kan vi jo se, at Tyskland nu vil til at sænke momsen, som i forvejen var lavere end den danske, og som nu vil blive endnu lavere. Det vil givetvis øge grænsehandelen og også føre til køer i den retning og altså presse bl.a. detailbutikkerne i det syd- og sønderjyske endnu mere.

Vil statsministeren gøre noget for at imødegå en stigning i grænsehandelen – ja eller nej?

Kl. 13:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren, værsgo.

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Ja, det vil jeg altid gerne være med til at diskutere. Jeg kunne også være utrolig interesseret i det, hvis man kunne finde en eneste økonom, der bakker op om, at man bare skal sætte momsen ned – det har været forsøgt i Danmark, og det bidrog ikke særlig positivt til dansk økonomi.

Lad os lige vende tilbage til det der med tidligere tilbagetrækning. For hvis det er rigtigt, at alle – det var det, der blev sagt – gerne vil hjælpe den person, der efter rigtig mange år på arbejdsmarkedet er blevet nedslidt, hvorfor afskaffede man så de facto efterlønnen uden at have en anden løsning? Den eneste grund til, at alle i dag er på fornavn med Arne – den eneste grund – er jo, at man i en tidligere borgerlig regering valgte de facto at afskaffe efterlønnen uden at have et alternativ, vel vidende at rigtig mange solide danske skatteydere, som har knoklet for det her land, ikke kunne få lov til at trække sig værdigt tilbage fra arbejdsmarkedet. Det er jo det, nogle af os stadig forsøger at reparere.

Så hvis det er rigtigt, og hvis det står til troende, at alle pludselig er blevet optaget af det, så er der vel egentlig også grundlag for ind i efteråret at diskutere at give dem, der ikke kommer til at være en del af den seniorenpensionsordning, der er lavet nu, og for hvem alternativet måske er at forlade arbejdsmarkedet på en, synes vi, uværdig måde, en bedre mulighed end den, de har i dag.

Kl. 13:14

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er slut. Tak til hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:14

Spm. nr. US 71

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, formand, og tak til statsministeren for de indledende kommentarer, og kan vi så ikke bare få det der forslag om Arne på bordet? For det ville egentlig være rart. Hvorfor skal vi vente til efteråret? Altså, hvorfor fremlægger regeringen ikke bare det forslag, som man siger man har i skuffen, og som er fikst og færdigt? Hvorfor skal vi have en sommer, hvor vi diskuterer det her, uden at vide, hvad forslaget går ud på?

Men det var faktisk slet ikke det, som jeg ville spørge om, for jeg vil faktisk kvittere for, at vi også får EU-diskussionen herind i Folketingssalen omkring den her kæmpestore genopbygningsfond, som Europa-Kommissionen har foreslået på 5.600 mia. kr. – 5.600 mia. kr. – hvor det er tanken, at en tredjedel skal gives som lån og to tredjedele, dvs. 3.700 mia. kr., skal gives som gave. Det er jo fuldstændig vanvittigt at bede danskerne knokle til højere op i alderen, uanset om man laver den ene eller den anden ordning, betale et højere skattetryk, end de typisk gør i Sydeuropa, og så dele det ud som en gave til de sydeuropæiske lande.

Men, statsminister, nu skal man jo også passe på, at den her debat så ikke bare bliver sådan nogle skåltaler, altså at vi nu kommer herind i Folketingssalen, og at statsministeren så gør lige præcis det, som hun egentlig beskylder andre for, og bare holder nogle flotte taler om Europa, og hvordan man står, om at være nordjysk og ting og sager – jeg vil sige, at det også er en midtjysk tankegang, at det er godt, at man betaler de penge, som man har lånt, tilbage – og så laver man et eller andet af de der sædvanlige kompromiser i EU til sidst, hvor man så alligevel går med til, at det har de og de virkninger. De bliver måske lidt mindre, fordi man godt ved, at Europa-Kommissionen altid kommer med et forslag, der går lidt for vidt, og at landene så skal have noget indflydelse. Så skal man modellere lidt frem og tilbage, og så lander man på et kompromis,

der alligevel gør noget af det, som man egentlig sagde at man var imod.

Så derfor vil jeg med hensyn til det der begreb om at holde fast, som statsministeren brugte her i spørgetimen, altså at man vil holde fast i alt det her, spørge: Hvor langt rækker det at holde fast? Rækker det til, at Danmark meddeler de andre EU-lande, at man slet ikke er med på en model, hvori der blandt de her mange, mange milliarder indgår gaveelementet til Sydeuropa? Det synes jeg er interessant at få at vide, så det her ikke bare bliver skåltaler, men så vi i Folketinget og her i Folketingssalen helt konkret ved, om statsministeren vil gøre de ord, som hun har sagt her, og som mange af os gerne vil støtte, til virkelighed, og siger fra over for den her model, som Kommissionen har fremlagt.

Kl. 13:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:17

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest tak for ordene omkring Arne, og også tak for, at vi udvider det, som jeg normalt vil mene er sådan en nordjysk egenskab, om, at man er lidt påholdende og man også sikrer sig, at man betaler den gæld, som man måtte lave, til en større del af landet. Det er kun godt i dag. Det er jo nok også derfor, jeg selv er lidt overrasket over at være blevet angrebet, også af nogle fra Venstre, i forhold til den her position. For det er jo ikke den her regering, der har opfundet ideen om, at man som land, hvis man stifter gæld, så har et ansvar for selv at betale den gæld tilbage.

Jeg taler i virkeligheden ikke imod, at man kan stifte gæld. Det kan sagtens være nødvendigt, og vi har jo også i fællesskab lavet store genopretningspakker – det har hr. Søren Pape Poulsen rejst her i salen flere gange – som baserer sig på gæld, men det er grundlæggende en god idé, at man, hvis man stifter gæld, så også betaler den tilbage. Så langt, så godt, og det burde vi jo kunne enes om fra dansk side og dermed også give regeringen – og det er jo os, der skal forhandle, og vi kommer sikkert til at skulle forhandle det her hen over juli måned – det stærkest mulige mandat, og hvis det er det, der begynder at tegne sig, synes jeg, det er rigtig positivt. For det er min klare overbevisning, at EU har behov for, at der er nogle lande, som holder fast i nogle sunde principper for vores økonomi. Og som sagt mener jeg ikke, der er et modsætningsforhold mellem at lave en stor recoveryfond og at holde fast i nogle grundlæggende principper.

Så skal vi jo på et tidspunkt have lavet en aftale, og det skal vi både, hvad angår budgettet og fonden, men den danske position er fortsat, hvad den har været hele tiden, nemlig et budget, der ikke bare stiger, og en recoveryfond, som bør basere sig på, at gælden skal betales tilbage af dem, der optager gælden.

Kl. 13:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl, 1 minut. Værsgo.

Kl. 13:19

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kan det være, at nogle af mine nordjyske aner alligevel vil gøre oprør og sige, at det er derfra, det kommer. Det ved jeg ikke, men altså, så har jeg i hvert fald trukket det med til Midtjylland.

Jeg vil bare sige, at jeg slet ikke forstod svaret fra statsministeren her. Jeg spørger jo ikke statsministeren om, hvad andre partier i Folketinget mener. Jeg spurgte, hvad statsministeren mener, når statsministeren siger: Hold fast. Hvad ligger der i det? Hvis Folketinget skal give statsministeren mandat til at forhandle et eller andet i det europæiske, skal vi jo vide, hvad det er, det betyder. Nu var det statsministeren, der ønskede at bringe den her debat ind i Folketings-

salen, og det synes jeg er rigtig, rigtig godt, og så må vi også have svar på, om det at holde fast betyder, at man er villig til at gå hele vejen, og om man er villig til at sige til Europa-Kommissionen, at vi slet ikke vil være med til en genopbygningsfond, hvori der indgår det her gaveelement, og vi vil insistere på med nordjysk sindighed – eller midtjysk, eller hvor man skal sige at det er fra – at pengene er lån, og at de skal betales tilbage.

Så kan vi altid bagefter have en diskussion om, om de overhovedet bliver betalt tilbage. Et land som Grækenland har jo fået eftergivet ganske store dele af sin gæld, og så kan man jo komme til at give lån til nogle, der slet ikke kan betale tilbage. Men det er jo en anden diskussion. Den første diskussion har statsministeren selv foranlediget. Vil man holde fast i, at man ikke indgår en aftale, hvori der indgår et gaveelement på mange milliarder kroner?

Kl. 13:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak for det. Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:20

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det, jeg synes er opgaven nu – og det har den i øvrigt været igennem et par måneder, for også diskussionen om budgettet er jo helt forståeligt i øvrigt blevet forsinket på grund af corona – er, at hvert land gør sin position op, og i år er det kun endnu vigtigere, at Danmark siger og gør det markant. Det er derfor, jeg selv har investeret ganske mange kræfter i at få Danmark ind i en alliance med en række ligesindede lande, så vi ikke står alene. Det tager tid at opbygge den type relation, og det har vi nu fået etableret mellem Østrig, Holland, Sverige og Danmark. Det stiller os et bedre sted.

Det, vi fire lande er enige om, er, at vi skal have et budget, som ikke bare vokser derudad. Vi mener, at vi godt kan gennemføre Europas politik med den ramme, vi allerede kender. Og vores tilgang er også fælles, hvad angår det her med, om det skal være lån eller ej. Og det er den danske position, og det er det, vi kommer til at slås for hen over sommeren.

Kl. 13:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl for sit sidste spørgsmål.

Kl. 13:21

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg spørger om én ting, og det er den genopbygningsfond og fordelingen af midlerne i den. Statsministeren bruger hovedparten af sin svartid på at tale om EU-budgettet. Jeg taler om den genopbygningsfond, hvoraf to tredjedele i Kommissionens forslag, 3.700 mia. kr., er et gaveelement. Så siger statsministeren: Vi skal holde fast i, at vi ikke bryder os om gaveelementet, landene skal betale de penge tilbage, de låner; det er et lån, vi vil være med til. Så spørger jeg statsministeren: Kan vi regne med det? Holder statsministerens udsagn om at holde fast hele vejen igennem? Og så får jeg en eller anden snak om EU-budgettet.

Hvad skal Folketinget regne med? Vil man gå med til en fifty-fifty-ordning? Danmark kan jo faktisk sige nej. Efter reglerne har Danmark mulighed for at nedlægge veto og sige, at vi ikke vil være med til en model, hvor der indgår det her store milliardbeløb som gave. Vil statsministeren bruge det kort, eller er det egentlig bare for at prøve at tale sådan lidt sukkersødt til den danske befolkning om, hvad man mener, men når det så kommer til stykket og man sidder dernede ved forhandlingsbordet, så går man med på, lad os sige en eller anden fifty-fifty-ordning, som jo stadig væk betyder et astronomisk milliardbeløb som ren gave til Sydeuropa?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:22 fordi der hverken er støtte til det eller efter min opfattelse fornuft i det.

Kl. 13:25

Kl. 13:22 **Formanden** (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:25

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, med det, jeg har fået at vide at jeg er, af mange folketingsmedlemmer her på det seneste, og så, at jeg nu er blevet sukkersød, så tænker jeg, at det måske er et udtryk for, at det går i den rigtige retning. Men det tør jeg ikke sige.

Nu forstår jeg, at Dansk Folkeparti har indtaget det synspunkt, at vi skal ud af EU, og det mener vi jo ikke. Jeg vil generelt advare imod, at EU's medlemslande går til forhandlinger om noget, der er så vitalt og afgørende, nemlig Europas fremtid, med et veto. Opgaven er jo ikke at veto, opgaven er at få et budget på plads, opgaven er at få en recoveryfond på plads, så vi får genrejst Sydeuropa efter coronaen. Opgaven er jo ikke at veto, opgaven er at finde en løsning. Vi er jo i dag, må jeg forstå, et sted, hvor der er et parti, der synes, at vi skal helt ud. Det kommer jeg aldrig nogen sinde til at anbefale at vi skal. Vi har behov for et Europa, der er stærkt, og et Europa, der er samlet. Vi har også behov for at ændre store dele af Europas politik, men vi har behov for at holde sammen, og det er også det, der er regeringens udgangspunkt for de her forhandlinger.

Kl. 13:23

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Så er det hr. Morten Østergaard, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:23

Spm. nr. US 72

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan ikke dy mig for lige at fortsætte i EU-sporet, for jeg synes da sådan set, at statsministeren her til sidst er inde på noget af det rigtige, og at det går i den rigtige retning med regeringens politik i forhold til budgettet og genopretningspakken. Jeg kom undervejs til at tænke på en debat, som jeg engang havde med hr. Jesper Langballe, som på Dansk Folkepartis vegne havde skiftet synspunkt. Vi diskuterede meget, om det var en såkaldt kovending eller en stagvending. En kovending er den her lidt uelegante, hvor vinden kommer ind bagfra og det ser lidt kluntet ud, mens vinden ved en stagvending kommer ind forfra, og hvor man så navigerer op mod vinden, og det er på mange måde flottere.

Det, der taler for, at det, regeringen har gang i, er en kovending, er, at man bliver ved med at turnere rundt med et åbenlyst forkert billede til danskerne af, hvad konsekvenserne af Kommissionens budgetforslag er. Der er jo ikke tale om, at nogle skal finde mere end 6 og måske endda 7 mia. kr. på finansloven for at betale et øget bidrag til EU, tværtimod er tallet jo langt mindre, selv hvis Kommissionens forslag går igennem. Jeg synes bare, det er upassende at blive ved med at give danskerne et billede af, hvor tossede man mener de andre er, når virkeligheden rent faktisk er en anden.

Men det, der taler for, at det måske er en lidt mere elegant stagvending, regeringen har gang i, ligger i det sidste, som statsministeren siger, nemlig at det er uklogt at positionere sig, som man var i gang med, på en måde, som sætter en helt uden for indflydelse. For det, der er den centrale danske interesse, er selvfølgelig, at budgettet ikke bare stikker af, men det er især, hvad pengene bruges på. Derfor en klar opfordring herfra til at bruge den nyvundne interesse for det til at styrke, at pengene både i genopretningspakken og i budgettet så vidt muligt bruges til den grønne omstilling, i stedet for at man baster og binder sig til nogle synspunkter, som ikke kan bære igennem,

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Man kan jo altid diskutere indholdet, og man kan også diskutere, hvad der er fornuftigt og ikke er fornuftigt, men regeringens holdning er altså uændret. Der er ikke noget i mig, og der er ikke noget i regeringen, der endnu har set ideen i, at vi skal have et større budget i EU. Altså, vi bliver et land mindre, og vi står nu ovenikøbet oven på en historisk krisesituation, hvor alle lande får behov for at kunne bruge deres nationale budgetter og deres nationale råderum til at få deres egne økonomier på benene, til at få de unge i arbejde, til at investere i uddannelse og grøn omstilling.

Lad os prøve at gå videre i den her diskussion. Jeg sagde jo også i min indledning, at vurderingen er, at det lige nu er knap 7 mia. kr., men det er jo før recoveryfonden. Den kommer i øvrigt oven i efter 2027. Lad os så sige, at Danmark med tilbageløb og de her ting – for, som jeg også sagde, får vi noget retur – skal bruge et sted mellem 3 og 5 mia. kr. ekstra om året. Hvor skal de penge egentlig komme fra? Normalt når en regering fremsætter et finanslovsforslag, og det er i øvrigt ligegyldigt, hvilken regering der er, sidder man og forhandler om et par milliarder kroner. Her taler vi om, at vi up front skal betale mere end det, vi plejer at forhandle om i en finanslov, til EU.

Hvor skal de penge komme fra? Jeg kan jo ikke bare trylle dem frem, selv om jeg er stor tilhænger af EU. Så det er enten fra besparelser, skattestigninger eller et fravær af andre initiativer. Jeg synes bare, at det, inden man går ned ad det spor og siger, at det er en virkelig, virkelig god idé med et større EU-budget, vel er rimeligt nok, at vi begynder at få en diskussion af, om det er fra klimaet eller uddannelsesområdet, eller hvor det er fra, man vil tage de penge. Jeg har dem nemlig ikke.

Kl. 13:27

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:27

Morten Østergaard (RV):

Ja, man kunne ønske sig, at regeringen ville arbejde for, at flere af pengene i EU-budgettet blev brugt på klima, så det dermed kunne understøtte de ambitioner, vi har på det område. Og det skal mit næste spørgsmål dreje sig om. Det, som jeg har bemærket, er, at alle er blevet meget optaget af erhvervslivets vilkår her under coronakrisen, og det giver god mening, for det har virkelig været en dyb og alvorlig krise. Men der var jo også mange, der blev ramt inden af det forfærdelige regnvejr, vi havde hen over vinteren, og det betød, at mange rundtomkring har oplevet vanskelige vilkår. Der har været restauratører, der har måttet holde lukket, fordi kælderens stod under vand, længe inden corona kom til og ad den vej forhindrede deres virksomhed i et holde åbent.

Så det at føre offensiv klimapolitik er jo også klog erhvervspolitik, og det skal det også være, og derfor synes jeg også, at det er så afgørende, at man i forbindelse med den diskussion og de forhandlinger, vi skal have, får taget nogle beslutninger nu, der kan understøtte begge dele. Derfor vil jeg gerne høre, om ikke statsministeren er mere åben end det, regeringen måske hidtil har givet indtryk af, for at træffe en principbeslutning om en grøn skattereform her inden sommer, så arbejdet kan gå i gang, hvor vi på samme tid får en ensartet CO₂-afgift og ikke belaster erhvervslivet eller borgerne

unødigt, sådan at det bedre kan betale sig at leve og producere grønt og i mindre grad sort.

Kl. 13:31

Kl. 13:28

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:28

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Til det konkrete spørgsmål, om det er en god idé inden sommerferien at få truffet, og i øvrigt gerne bredt, en principbeslutning om, at vi skal gå i gang med at forberede en grøn skattereform, vil jeg sige, at det kan vi tilslutte os, og det kan jeg gøre her på stående fod. Så ved vi alle sammen, at en grøn skattereform er lidt sværere at lave end som så, og der er jo rigtig mange hensyn at tage. Det ene er, at i den situation, vi står i nu efter corona – og det tror jeg i øvrigt ikke vi bliver uenige om – skal vi være varsomme med bare at sætte skatter og afgifter op for erhvervslivet. Det er i hvert fald et vigtigt hensyn at tage.

Et andet rigtig vigtigt hensyn at tage er, at det skal være socialt balanceret, så det ikke er dem, der har færrest midler, der skal betale mest for den grønne omstilling. Det tror jeg sådan set også godt vi kan blive enige om.

Så er der i hvert fald en til forhindring, og det er, at ganske ofte, når vi diskuterer afgifter og skat og klima, er der en risiko for, at der er nogle virksomheder, der skal betale meget mere end nogle andre. Nu er det ikke, fordi vi skal blive meget i det jyske, men jeg har jo selv et meget, meget stort ønske om, at vi bliver ved med at være et stærkt industri- og produktionsland, og hvis det er nogenlunde inden for det, vi taler om her, er svaret et ja.

Kl. 13:30

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Morten Østergaard med det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:30

Morten Østergaard (RV):

Jamen det ender jo med at være en af de bedste spørgetimer overhovedet. Først er der en bevægelse i retning af en konstruktiv EU-tilgang i forhold til budgettet, og nu kommer der en grøn skattereform, så derfor tager jeg nu chancen på det sidste spørgsmål. Noget af det, der fylder meget i debatten om genåbning, er de mange danskere, som på deres rejser eller aktiviteter ude i verden har mødt deres udkårne der, men nogle af historierne er meget triste. De handler om kærester her i landet, som kan være syge, men hvor det først er anerkendelsesværdigt at komme hertil, hvis tragedien sker og man skal deltage i begravelsen, men altså ikke at komme på besøg nu. Der er også nogle historier, hvor det er lykkelige omstændigheder, men hvor man f.eks. først må komme hertil på et tidspunkt, hvor man er så langt i sit svangerskab, at man slet ikke må flyve, og så giver det jo ikke meget mening.

Generelt vil jeg bare gerne spørge statsministeren, om ikke regeringen vil overveje at finde både mening og hjerterum til en hånds-rækning til de mange danskere, der lige nu savner deres allerkæreste, fordi de opholder sig i lande uden for Norden og Tyskland, hvorfra man lige nu kan få besøg af sin kæreste eller knap så nære slægtninge.

Kl. 13:31

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren, værsgo.

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Nu har alle parter hen over weekenden brugt rigtig meget tid på at snakke om superligafodbold, altså om vi på en eller anden måde kan sørge for, at der kan komme nogle flere mennesker til fodbold, og det handler nok i virkeligheden også om, at hr. Morten Østergaard og jeg selv kan få lov til at komme ind at se noget fodbold, og det er vi i gang med at finde en løsning på, som er forsvarlig. På den måde kunne man have lyst til et hattrick. Og det kan også godt være, hvis vi er helt enige om alle ordene.

Hvad angår det første punkt, EU-budgettet, er regeringens position den samme, som den har været hele tiden, nemlig at vi skal holde budgettet nede, og at det grundlæggende er en god idé, at man selv betaler sin gæld.

Men lad os blive i ånden af det her. Jeg har også hørt nogle af de her historier, og vi har jo allerede ad et par omgange åbnet yderligere op for, hvad der kunne være et anerkendelsesværdigt formål, og jeg vil gerne meget klart sige, at jeg glæder mig til den dag, hvor der ikke er nogen grænserestriktioner omkring Danmark på grund af corona.

Så er der selvfølgelig altid en masse spørgsmål om, hvordan man gør det præcis. Men jeg vil gerne give et grundlæggende tilsagn om, at vi hele tiden er med på både at vurdere og diskutere, om de anerkendelsesværdige formål skal foldes endnu mere ud.

Kl. 13:32

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Morten Østergaard.

Så er det fru Pia Olsen Dyhr, SF. Værsgo.

Kl. 13:32

Spm. nr. US 73

Pia Olsen Dyhr (SF):

Tak. Jeg vil egentlig fortsætte ad coronasporet, selv om vi har samråd senere i dag. For jeg synes jo, at det går godt i Danmark; vi kan i fællesskab prise os af, at danskerne stadig væk lytter til os, holder afstand og gør alt det, der er kloget, så vi kan åbne mere op. Men det er ikke alle i Danmark, der er åbnet mere op for, og jeg kan godt høre på især de borgerlige – og nu kan jeg også høre det på statsministeren – at de har sådan et stort ønske om, at man skal have fodboldkampe med mere end 500 mennesker, og vi skal være tilbage på stadion alle sammen. Og det kan jeg jo godt forstå; jeg synes også, det er sjovt at gå til fodbold. Men jeg vil sige, at hvis jeg skal prioritere, og det skal vi, når vi åbner op, så er jeg langt mere optaget af, at de ældre på vores plejehjem kan få besøg af deres pårørende, og at man, når man er gravid og skal på besøg på hospitalet og få sin første undersøgelse med sådan en scanning, faktisk kan få sin mand eller sin ægtefælle med, eller at man, når man er på et bosted, kan opleve, at man faktisk kan leve et helt almindeligt liv, for et bosted er ens hjem. Og der må jeg sige, at jeg synes, at vi lige i øjeblikket glemmer de proportioner, når vi har diskussionen om genåbningen af Danmark. Og derfor vil jeg i virkeligheden gerne spørge statsministeren om, om vi ikke godt endnu en gang her i salen, for det har vi gjort før, kan genbekræfte, at vi vil gøre en ekstra indsats for de mennesker, som nu snart i 3½ måned har følt sig ganske isoleret – og jeg har lige set beskeden i forhold til vores plejehjem, men der er altså mange andre steder i vores land, hvor vi ikke har åbnet op – sådan at de faktisk må komme foran i køen, frem for at vi alle sammen kan drøne rundt 10.000 mennesker og hygge os sammen på et fodboldstadion.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:34

den vaccine er klar – og smitten måske på et tidspunkt kommer til at blusse op af den ene eller den anden årsag, hvordan vi fremadrettet håndterer sådan et samfund? Nogle har jo sagt lidt hårdt, at det bare handler om, at de ældre og sårbare må blive hjemme, og så kan resten af samfundet åbne op.

Kl. 13:34

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg vil sige helt generelt, at man skal lade være med at hygge sig sammen 10.000 mennesker, så længe der er en global pandemi, og det er jo også derfor, at partierne er blevet enige om, at der gælder en grænse på 500 personer, hvad angår forsamlings, frem til den 31. august – det er jo der, hvor smitten kan sprede sig. Jeg er sådan set enig i det, der ligger til grund for spørgsmålet, for når man lytter til den offentlige debat, er der jo en tendens til, at der bliver et fokus på nogle meget ressourcestærke, som af den ene eller den anden årsag fortsat er underlagt nogle restriktioner. Når jeg er positiv over for det her med fodbold, er det, fordi der jo ikke er noget, jeg ønsker mig mere som statsminister, end at Danmark åbner fuldstændig op igen, og at så mange mennesker som overhovedet muligt kan leve et normalt liv. Men vi ved også godt, at nogle af dem, der måske har længst hen til det normale liv, er dem, der bare ikke må få sygdommen. Og det er helt rigtigt, at nu bliver der så også noget mere åbning her i forhold til de restriktioner, der er, f.eks. omkring nogle af de ældre. Og vi vil jo blive ved med at møde nogle dilemmaer, for på den ene side ved vi godt, at vi skal skærme vores ældre, kronisk syge, terminale patienter og andre mod at få covid-19 – omvendt kan vi også se nu, at de menneskelige omkostninger ved at være isoleret eller delvist isoleret kan for mange mennesker overstige frygten for det andet i hvert fald. Jeg tror, at der bliver ved med at være nogle dilemmaer, men helt grundlæggende er jeg enig i, at der måske også i al den hast, der var i forhold til nedlukningen, ikke har været et stærkt nok fokus på, hvordan vi får løftet nogle af restriktionerne i forhold til de allermest udsatte.

Kl. 13:35

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:35

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er jeg glad for at statsministeren bakker SF op i, for når vi kigger på de sårbare grupper, er det jo nogle af dem, der har været allermest ramt af coronaen. Jeg fik en mail for ikke særlig mange dage siden fra en søster til en indlagt på et psykiatrisk hospital. Vedkommende, der er blevet tvangsindlagt, har været der i 3½ måned uden besøg af pårørende på grund af corona, og hun overvejer nu at tage sit eget liv, fordi hun føler sig vanvittig isoleret. Det er jo netop dér, hvor vi som samfund også skal vejes og måles, nemlig i forhold til, hvordan vi passer på dem, der er allermest sårbare.

Derfor synes jeg jo lidt, at der må være proportioner i den her debat. For jeg vil også gerne have, at vi åbner alt op, men vi skal også bare huske, at der er nogle i det her samfund, som i virkeligheden risikerer at blive endnu hårdere ramt af coronaen end ellers.

Så det var bare for at få sat proportioner på den debat. Jeg er med på, at vi skal åbne Danmark op, men jeg synes simpelt hen også, vi skal huske de sårbare i den her diskussion.

Kl. 13:37

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:37

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er meget, meget enig i det, der bliver sagt. Vi overvejer jo også, hvis en vaccine lader vente på sig – ingen kan jo endnu sige, hvornår

Men det er jo ikke det samfund, vi ønsker os. For selvfølgelig skal familier kunne være sammen. Livet skal ikke slutte, fordi man når en vis alder, og vi kan jo ikke grundlæggende få samfundet til at fungere, hvis en meget stor gruppe af danskerne er bange for at dø af en sygdom, og uden at man kan leve et normalt liv.

Så jeg synes, at der, ud over at vi skal have løftet nogle restriktioner – det har vi diskuteret meget partierne imellem, og tak for det arbejde, der har pågået der – også venter en diskussion på den lidt længere bane om, hvordan vi indretter os med en virus, som vi ikke har haft før imellem os.

Kl. 13:38

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pia Olsen Dyhr for sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:38

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er jo det virkelig gode spørgsmål, nemlig at vi skal lære af corona. Det handler jo om, at vi måske også i fremtiden skal bevæge os i mindre grupper. Vi kan se ude i vores daginstitutioner, at man under corona har været i mindre børnegrupper, og at det faktisk har betydet, at smitten ikke har været voldsom stor blandt børnene. Det kan der også være andre grunde til, det anerkender jeg, men det skyldes også, at vi derudover har haft minimumsnormeringer mange steder rundt omkring i landet.

Nogle steder har man i ældreplejen valgt at have faste teams. Det vil sige, at man vidste med det samme, hvem det var, der blev smittet, for smitten var ofte kommet fra personalet ind i ældregruppen. Det samme gælder på vores plejehjem, hvor man har delt det op i zoner.

Det synes jeg jo vi bør lære af med henblik på fremtidens velfærdssamfund, og derfor vil jeg slutte af med et spørgsmål, som jeg ikke tror overrasker statsministeren: Skal vi ikke begynde at kigge på at fremrykke minimumsnormeringer i forbindelse med finansloven som netop et af de her elementer, som både er godt for børnene, godt for forældrene, fordi de er trygge i forhold til deres børn, men som i virkeligheden også er godt i forhold til coronaen?

Kl. 13:39

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:39

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Der er utrolig meget at lære efter corona – eller mere korrekt: efter første halvleg. Det er rigtigt, at der jo er nogle gode erfaringer, også hvad angår smitten. Noget af det handler givet om, hvordan man har organiseret sig, men jeg tror også, man må sige, at det ikke er mange snottede næser, man ser ude i daginstitutionerne lige nu. Der er ikke mange medarbejdere, der møder halvsyge ind på deres arbejdspladser. Det er jo givet en del af forklaringen også. Så der er meget, vi skal lære.

Jeg synes, det er alt for tidligt at lægge sig fast på, hvad en finanslov for næste år skal indeholde, men jeg fornemmer jo, at der er ganske mange ønsker både til den økonomiske genopretning og til finansloven. Så lad os tage den diskussion, når vi nærmer os efteråret.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Pia Olsen Dyhr. Så er det fru Pernille Skipper, Enhedslisten. Der er en lille dans undervejs. (*Munterhed*). Værsgo.

Kl. 13:40

den samme som flere andre partiers: Vi skal have gang i økonomien igen.

Vi noterer os jo altså også, at statsministeren har taget fejl i den her proces, for hvis man havde spurgt mig for 2 måneder siden, da coronaen buldrede frem i verden, om statsministeren, når vi nåede frem til juni måned, troede, at danskerne igen ville være flittige restaurantbesøgende og svinge dankortet, ville jeg have sagt nej. Jeg sagde faktisk nej. Men når jeg kigger ud i gadebilledet, og det er både i Randers og i Aalborg og i København og andre steder, jeg har været, og vi kan også se det på tallene, så går det faktisk godt med forbruget.

Kl. 13:40

Så der er nogle ting, der går godt. Vi er ikke i tvivl om, at vi har behov for at stimulere økonomien både nu og givet også til efteråret, men nu går vi i gang med forhandlinger i Finansministeriet om udfasning af hjælpepakker og dermed også noget mere langsigtet økonomi. Og jeg synes egentlig ikke, det er vores opgave bare at skyde ideerne ned.

Kl. 13:44

Spm. nr. US 74

Pernille Skipper (EL):

Vi kan da godt give sådan et lille show, måske, mig og Pia, det tror jeg ville være ... Nej, undskyld, det var for meget.

Vi skal tilbage til at snakke økonomisk krise, for selv om det går godt med sundhedsdelen af coronakrisen lige nu, står vi også over for en alvorlig økonomisk krise. Rigtig, rigtig mange tusinder har allerede mistet deres job, tusindvis er på lønkompensation og i risiko for at miste deres job, når vi skal udfase hjælpepakkerne på et tidspunkt. Og især de små virksomheder er ramt på trods af hjælpepakker og har ikke af gode sundhedsmæssige grunde udsigt til, at der kommer en strøm af turister ind i Sommerdanmark.

I Enhedslisten har vi foreslået, at vi stimulerer den danske indenlandske efterspørgsel ved at lave en sommercheck på 10.000 kr. til alle danskere med en indtægt under 350.000 kr. om året. Det ville jo betyde, at vi kunne hjælpe studerende, folkepensionister, arbejdsløse og nogle af de lønmodtagere, som har nogle af de hårdeste, men også lavest lønnede job, kassemedarbejderne og buschaufførerne og alle dem, der i virkeligheden har stået i frontlinjen igennem coronakrisen. De ville kunne få en lidt sødere sommer. For nogle af de fattigste børnefamilier ville det måske endda betyde, at det der med at få en badebold eller en tur i Fårup Sommerland ikke var noget, bare de andre børn ville få.

Samtidig ville det jo have en stimulerende effekt på vores økonomi. Det ville hjælpe de små virksomhedsejere, øge deres omsætning, fordi, som flere økonomiske vismænd også har påpeget, dem med de færreste penge oftest er meget mere tilbøjelige til rent faktisk at gå ud og bruge dem derude, hvor der er behov for, at der kommer gang i hjulene. Det ville være en investering i vores fællesskab, ingen tvivl om det, ligesom vi har gjort det med hjælpepakkerne. Det er ikke gratis, men det ville styrke den indenlandske efterspørgsel, og det ville hjælpe rigtig mange små virksomheder.

Er det et forslag, som regeringen kan se sig selv i og se muligheder i, når vi nu forhåbentlig snart skal forhandle om en såkaldt stimulipakke?

Kl. 13:42

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Skipper, værsgo.

Kl. 13:44

Pernille Skipper (EL):

Jeg er rigtig glad for, at statsministeren tager så forholdsvis positivt imod det, og vi vil selvfølgelig også gerne se på, hvordan man kan gøre det anderledes eller bedre. Jeg tror, det vigtigste jo er, hvilket statsministeren også er inde på, at vi målretter det til nogle af dem, som har de mindste indtægter. For de grupper er jo i langt højere grad tilbøjelige til at gå ud og bruge pengene, så de kommer ud at virke og øger efterspørgslen og alt det der famøse gang i hjulene, som vi taler om, hvorimod dem, som i forvejen har meget, måske vil være mere tilbøjelige til at sy dem ind i madrassen eller mere nutidigt sagt sætte dem ind på kontoen, og så har det ikke den samme økonomiske effekt.

Derfor står Enhedslisten med vores forslag jo også i modsætning til noget af det, som f.eks. er blevet foreslået under den samme overskrift med helikopterpenge fra højrefløjen. Venstre har bl.a. foreslået en halvering af momsen eller fremrykning af nogle skattelettelser. Og som det er blevet påpeget af mange ud over Enhedslisten, vist også de økonomiske vismænd, så vil det jo i høj grad være at skyde med spredhagl, og det vil også betyde, at nogle af de penge, som vi alle sammen skal betale af på på et tidspunkt, vil gå til opsparing hos nogle af dem, der har meget.

Er statsministeren ikke enig i, at der skal en målretning til mod de laveste indkomster?

Kl. 13:45

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:42

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:45

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Helt oprigtigt har jeg da kæmpe sympati for tanken og kan jo godt se, at mange økonomer anbefaler det, man kalder helikopterpenge. Det er jo sådan et mærkeligt begreb, altså det her med, at du på grund af den situation, som vi er i, stimulerer efterspørgslen herhjemme. Jeg tror i øvrigt, det er rigtigt, at der er nogle i et samfund, der har en større tendens til at omsætte sådan en sommercheck eller penge, man på anden vis får ind direkte, til noget, der også sætter sig i beskæftigelse for nogle andre.

Det minder jo lidt om den diskussion, vi er i gang med at have med hinanden om feriepenge, som er en anden måde i forhold til helikopterpenge. Der har også været andre forslag, og vi er ikke et sted lige nu, hvor vi som regering afviser gode ideer. Vi kommer nok til at være den kedelige part i de her forhandlinger og gøre opmærksom på, at der også er en økonomi, der skal hænge sammen oven på den anden side af det her. Men vores tilgang er jo i virkeligheden

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først vil jeg gerne sige, at når vi vælger at have et lidt åbent sind, er det, fordi vi står i en ekstraordinær situation, og vi vil gerne have et bredt samarbejde, også om økonomien. Det betyder ikke, at jeg i dag har sagt ja til, at der er bestemte grupper, der skal have 10.000 kr. Når jeg siger det sådan lidt barskt, er det, fordi jeg så en overskrift i B.T. i går, hvor der stod: Penge på vej til dig. Det er jo alt det der med, at man skal klikke sig ind på nyheden. Så klikker man sig ind, og så står der: Christiansborg på vej med en gaveregn til danskerne. Jeg synes, det er så ærgerligt med den type journalistik, for vi, alle partierne, har en åben diskussion med hinanden om, hvordan vi bedst hjælper dansk økonomi, og det omsættes så allerede nu i hvert fald i nogle aviser til, at det er besluttet, og det er det jo ikke. Vi er

ikke i nærheden af at have truffet beslutninger på det her område. Så det er bare for at forventningsafstemme. Vi møder hinanden med et åbent sind, men det betyder ikke, at nogen må begynde at indregne 10.000 kr. i deres budget.

Så er der det konkrete spørgsmål, nemlig om man skal målrette eller ej. Jeg er enig i analysen, i forhold til at nogle givet vil omsætte pengene hurtigere end andre. Omvendt kunne man jo sige, at det er hele Danmark, der har været gennem en coronakrise, så hvorfor ikke gøre noget, der i virkeligheden gavner os alle sammen. Men altså, jeg er sådan set ikke uenig i det.

Kl. 13:47

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Skipper med det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:47

Pernille Skipper (EL):

Jeg kan fuldstændig afkræfte, at det skulle være Enhedslisten, der skriver overskrifter i B.T. Vi er klar over, at det ikke er vedtaget endnu, og det er jo derfor, at jeg for filan står og spørger. Jeg er jo helt enig i, at der er to sider af den her sag. Det er ikke kun et spørgsmål om, hvad der er gavnligt for økonomien, men det er også et spørgsmål. Når Enhedslisten foreslår, at vi målretter det til nogle af de laveste indkomster, men altså også helt almindelige lønmodtagere, så er det både et spørgsmål om, hvad der er mest effektivt, og om, hvordan vi bruger pengene klogest, men det er også et spørgsmål om fairness og retfærdighed. Uligheden i Danmark er jo steget de sidste mange år. Jeg mener, at det var 27 mia. kr., den tidligere regering fik brugt på skattelettelser alene i en enkelt regeringsperiode, som primært er kommet de rigeste i vores samfund til gavn. Det er penge, som kunne have været brugt på fælles velfærd og gavnet os alle sammen. Det er også derfor, vi foreslår, at vi tilgodeser nogle med de laveste indtægter. Det er, både fordi det økonomisk helt kynisk er det smarteste, men jo også, fordi det er det mest retfærdige, at nogle af dem, som har færrest penge i vores samfund, skal have en lidt sødere sommer. Dem, der har meget, skal nok få alt det kaffe og alle de badebolde og alle de ture til Fårup Sommerland, de har lyst til.

Kl. 13:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:48

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Der er jo meget af det, jeg har sympati for. Jeg vil ikke lægge mig fast på, hvordan vi gør det her klogest. Jeg tror jo stadig væk vedholdende, at vi ved noget om dansk økonomi nu, som vi kan reagere på, men vi ved reelt ikke, hvor dansk økonomi er om 3 eller 4 måneder på grund af situationen i verdensøkonomien. Vi har rigtig mange eksportvirksomheder, vi skal have en meget, meget stor opmærksomhed på, og de får ikke nødvendigvis bedre vilkår af, at vi stimulerer efterspørgslen, som kan gavne nogle andre erhverv. Jeg må sige, at jeg umiddelbart har mere fidus til det, man kalder helikopterpenge, end til momsspørgsmålet, og der er jo ganske mange økonomer, der advarer mod det. Det er jo primært, fordi det øjeblik, man sætter momsen op, og det vil man være tvunget til at gøre på et tidspunkt, for det er en meget, meget stor indtægtskilde, så risikerer man i virkeligheden at få et nyt økonomisk tilbageslag og en stop and go-politik. Det, vi har behov for, selv om tiden løber, er jo at få os så godt igennem coronakrisen som overhovedet muligt, men gøre det midlertidigt, fordi alle prognoser jo også tilsiger, at tingene stabiliserer sig igen på et tidspunkt.

Kl. 13:49

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Pernille Skipper. Så er det hr. Søren Pape Poulsen, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:49

Spm. nr. US 75

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak. 25.000 kr. efter skat – så meget vil en gennemsnitlig dansk lønmodtager få i hånden, hvis vi udbetaler danskernes egne feriepenge. Det synes jeg er en rigtig god idé, for vi har brug for, at pengene kommer ud i vores samfund. Vi har brug for at få gang i økonomien. Der er også noget af et efterslæb for en del brancher, kan man sige. Dansk Erhverv har vurderet, at det vil skabe ca. 32.000 arbejdspladser, og helt personligt tør jeg godt lave en vurdering, der siger, at det ville vække en vis glæde hos danskerne at få deres egne feriepenge tilbage.

Dengang vi indefrøs feriepengene, var det jo, fordi vi ikke havde nogen bedre mulighed. Det skete i 2018. Vi lavede en ny ferielov, og hvis vi dengang havde frigivet 100 mia. kr. til samfundet, risikerede vi jo en overophedning af økonomien, og i dag står økonomien jo bare et andet sted. Vi indefrøs også feriepengene, fordi mange af pengene jo stod i virksomhederne. Tog vi pengene ud af virksomhederne, mistede de deres likviditet. Det problem har vi jo fundet en løsning på ved at give et statsgaranteret lån. Det er også en model, der måske ikke så overraskende bakkes op af FH og Dansk Arbejdsgiverforening. Så det er jo et godt forslag. Der skal ikke graves dybt i statens kasse, fordi det jo er et lån, vi trods alt har med at gøre.

Så jeg vil egentlig gerne høre statsministeren: Hvad taler imod, at vi udbetaler danskernes egne penge?

Kl. 13:51

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:51

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er helt sikker på, at der ikke kommer til at blive citeret ret meget fra den her spørgetime, fordi nu har vi en egentlig politisk diskussion med hinanden, og så viser det sig jo, at forskellene ikke nødvendigvis er så store, og at alle partier i øvrigt er optagede af at finde de bedste løsninger. Så vil der selvfølgelig være nogle ideologiske forskelle, men egentlig efterstræber vi jo det samme lige nu: at holde hånden under dansk økonomi, få gang i hjulene der, hvor de ikke er i gang allerede, og dermed understøtte beskæftigelsen.

Jamen der er ikke meget, der taler imod det her, og derfor indgår det selvfølgelig også utrolig meget i vores overvejelser.

Kl. 13:51

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 13:51

Søren Pape Poulsen (KF):

Det lyder godt, og så kunne jeg jo stoppe her. Jeg tror bare, jeg stiller et spørgsmål mere om sagen. Det er jo godt, at vi har ideologiske forskelle her i salen, og det er godt, for ellers var det også kedeligt. Den tidligere spørger ville bruge andre folks penge. Jeg vil bare give folk deres egne penge tilbage, og det synes jeg alligevel er et sympatisk træk (*Munterhed*) – hos mig, ja! Når jeg selv helt objektivt skal lave en politisk analyse, vil jeg nok sige, at det har jeg ret meget ret i.

Vi står jo ikke i en situation, hvor økonomien risikerer at blive overophedet. Det tror jeg vist godt vi kan sige. Så jeg hører godt,

hvad statsministeren siger, men når der ikke er så meget, der taler imod, så vil jeg spørge, hvornår statsministeren så regner med, at vi kan få en afklaring på det her. For ellers må vi skynde os at gøre noget, så vi kan få de her penge ud at virke. Jeg frygter lidt for det: Kommer der til at ske noget? Kommer der ikke til at ske noget? Hvad er det for en pakke? Skal man bare give folk nogle få tusind kroner, for så tror jeg *ikke*, det virker.

Kl. 13:53

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:53

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er alligevel en mand med en vis selvtillid, der står i Folketingsalen og giver sig selv karakterer. Det er meget sympatisk, og det har meget fornuft for sig. Vi er jo nu i den situation, at der er en trepartsaftale omkring afslutningen på hjælpepakkerne, og jeg vil i øvrigt gerne takke arbejdsmarkedets parter for, at vi fik lavet løn-kompensationen i første omgang. Nu er der så en trepartsaftale. Der bliver politiske forhandlinger i den her uge hos finansministeren. Vi synes, det ville være naturligt, at når vi diskuterer afslutningen på hjælpepakkerne, begynder vi også at diskutere det lidt mere langsigtede omkring økonomi. Det kunne f.eks. også være feriepengene.

Kl. 13:53

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Søren Pape Poulsen med et sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:54

Søren Pape Poulsen (KF):

Den er hjemme, havde jeg næsten lyst til at sige. Men lad os nu se. Jeg tager det positivt ned og glæder mig til de videre drøftelser.

Så vil jeg skifte fuldstændig spor, kan man vist roligt sige. Vi har nu været igennem en helt særlig situation i vores samfund. Vi har bedt folk om at blive hjemme i en stor del af landet. Mange folk har risikeret deres job, og mange er blevet arbejdsløse. Vi har stået i en situation, hvor vi ikke kunne besøge vores gamle, fordi de kunne risikere at blive smittet. Alt har simpelt hen været afhængigt af, at hver eneste en af os som borgere i det her samfund har taget et ansvar for, at man ikke bringer smitte til andre. Statsministeren og myndighederne har holdt et hav af pressemøder og har informeret befolkningen.

Nu stiller jeg ikke spørgsmålet for at sætte spørgsmålstegn ved folks grundlovssikrede ret, men hvad mener ministeren om det samfundssind, der blev udvist ved Black Lives Matter-demonstrationen, hvor ekstremister står i spidsen og tidligere har sagt, at tre folketingsmedlemmer, der er demokratisk valgt, skulle smides i fængsel? Det er én ting; den debat kan vi tage på et andet tidspunkt. Men hvad mener statsministeren om det samfundssind, der ligger bag at lave sådan en demonstration, med alt det, vi har risikeret i det her samfund?

Kl. 13:55

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak for det. Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:55

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først vil jeg gerne sige tak for den aftale, vi kunne lave i går, om at begynde at hæve forsamlingsforbuddet. Det er jo en af de restriktioner, som jeg tror mange mennesker glæder sig mest til ryger væk. Det kan vi gøre, fordi smitten er under kontrol og tingene går så godt, som de gør.

Vi har jo valgt at sige fra start, og det står jeg på mål for at vi har, at politiske ytringer og dermed også forsamlingsforbuddet. Og man skal jo nok ikke gøre sig mange overvejelser for at forestille sig, at vi, hvis vi havde sagt det modsatte, havde knægtet en af de vigtigste grundlovsrettigheder, vi har, nemlig at forsamlingsforbuddet.

Når man må forsamlingsforbuddet, kan man også lave en demonstration, og det kommer jeg ikke til at udtale mig imod at man gør. Men min opfordring er selvfølgelig helt klart, som i alle mulige andre henseender, at man skal holde afstand, man skal vaske hænder og spritte af og man skal passe på hinanden og sig selv. Og så skal man jo bare vide med den viden, vi har om sygdommen i dag, at det jo er en sygdom, der smitter, når mange mennesker samler sig, og ikke mindst, hvis der er dråber, hvad der jo også kan være i forbindelse med sådan en type manifestation. Så det stiller nogle ret store krav, må man sige.

Kl. 13:56

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Søren Pape Poulsen.

Så er det fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 13:56

Spm. nr. US 76

Pernille Vermund (NB):

Tak.

»Skal en 16-årig barnebrud kunne indkvarteres sammen med en voksen mand på et asylcenter? Selvfølgelig ikke – det siger al sund fornuft.«

Det kunne have været mine egne ord, men det er det ikke. Det er et citat fra den nuværende udlændinge- og integrationsministeren, hr. Mattias Tesfaye, her i Folketingssalen den 7. februar 2017.

I 2017 var der ikke nogen vaklen i de socialdemokratiske geled, når talen faldt på barnebrude. Det var selvfølgelig også i den periode, hvor Socialdemokratiet arbejdede på at få overbevist danskerne om, at man havde ændret sig med hensyn til udlændingepolitikken og nu ville løse den fra bunden. Dengang talte Socialdemokratiet lige ud af posen. Det var til at forstå for enhver, at barnebrude fra den islamiske kultur ikke skulle accepteres i Danmark. Men det blev de – konventionerne kom på tværs. Til det sagde hr. Mattias Tesfaye under den samme debat:

»Det ville være grotesk, hvis det skulle være bestemmelser i den europæiske menneskerettighedskonvention, og endnu mere grotesk, hvis det skulle være Børnekonventionen, der reelt skulle beskytte manden, der begår overgreb, og ikke barnet.«

Igen vil jeg sige, at jeg ikke kunne have sagt det bedre selv, men det var altså en socialdemokrat, der sagde det.

Nu viste det groteske sig så at være virkeligheden. En del af mændene fik lov til at beholde deres barnebrude i sengen på værelset, for sådan ligger landet nu engang i Danmark, når det er andre end os selv, der vedtager lovene.

Da Socialdemokratiet fik magten, var noget af det første, man gjorde, at nedsætte en kommission, der kun er sat i verden for at passivisere den minister, fru Inger Støjberg, der rent faktisk gjorde en indsats for at sikre danske værdier, også på asylcentre. Den politiske skueproces må nu gå sin gang, men hvad agter regeringen at foretage sig for at sikre pigerne, barnebrudene, mod overlast både nu og i fremtiden? Får vi en lov baseret på danske værdier, eller er det i dag ligegyldigt for regeringen, at ældre mænd beholder barnebruden i sengen på danske asylcentre?

Kl. 13:58

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:58

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Nej, det er ikke ligegyldigt, og der er kun grund til at tage afstand fra ægteskaber indgået mellem et barn på den ene side og en voksen på den anden side. Det hører ingen steder hjemme, hverken i Danmark eller i andre lande, og man kan ikke gemme sig bag en religion eller en kultur. Det er et overgreb – ikke andet.

Vores holdning er fuldstændig uændret. Jeg havde håbet på, at citatet var mit eget, men det var det ikke – det var ministerens – men jeg kunne lige så godt have sagt det og har givet sagt det i andre sammenhænge og kan bakke fuldstændig op om det.

Ligegyldigt hvad man måtte mene om alle mulige spørgsmål, skal loven holdes, og det skal den, hvad enten det er en dansk lov, eller det er på baggrund af de konventioner, vi har tiltrådt. Det nytter ikke noget at basere et samfund på lovløshed, hverken i den ene eller den anden sammenhæng, og det betyder jo konkret på udlændingeområdet – det gjaldt for den tidligere regering, det gælder for den her regering, og det vil også gælde for en fremtidig regering – at man nogle steder skal gå på kompromis med det, man mener. Man kan jo ikke diskutere, om man skal overholde loven. Et land kan jo ikke have en regering, der ikke vil efterleve enten den nationale lov eller de internationale forpligtelser, der findes, for så bliver det et lovløst samfund, og det er der i mine øjne ikke noget parti eller nogle politikere der kan forsvare.

Det ændrer jo ikke på, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at bekæmpe, at der er barnebrude, og ikke på nogen som helst måde vise vores opbakning eller vores støtte dertil og i hvert fald ikke relativisere og sige, at det sikkert er meget hyggeligt, fordi man kommer fra en anden kultur. Det er et overgreb – ikke andet.

Kl. 14:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Vermund, værsgo.

Kl. 14:00

Pernille Vermund (NB):

Men nu er det jo regeringen, der har serveretten i forhold til at lave ny lovgivning. Og jeg fik desværre ikke noget svar på, hvad regeringen vil gøre for at forhindre det her – eller jeg fik et svar, men det var nok mere til fordel for de muslimske mænd, end det var til fordel for mig og mange andre danskere, som ikke synes, at islamiske regler skal gælde på danske asylcentre.

Tillad mig at citere hr. Mattias Tesfayes afslutning her i salen fra den omtalte debat den 7. februar 2017:

»Så vil jeg som en afslutning sige til de 17-årige flygtningepiger, der selv siger, at de hellere end gerne vil bo sammen med en voksen mand: ... Fint nok, men så må du vente, til du bliver 18 år ... og vise lidt respekt for de værdier, der findes hertilands«.

Hvordan vil statsministeren i dag formulere sig over for de 17-årige piger? Hvilke værdier er det, der skal vises respekt for i dag? Og kan danskerne have respekt for Socialdemokratiet, når der er så stor forskel på, hvad man sagde før valget, og hvad nu agter at gøre efter valget?

Kl. 14:01

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 14:01

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Men der er ikke en forskel i vores holdning. Vi har ikke på noget tidspunkt været af den overbevisning, at man ikke skulle overholde loven eller det internationale regelsæt, som Danmark har tilsluttet sig. Det mente den tidligere regering i øvrigt heller ikke. Der

er diskussionen omkring barnebrude, og vi kunne også diskutere statsborgerskab. Jeg har ved tidligere lejligheder sagt, at jeg synes, det er dybt problematisk, at vi har en konvention, der beskytter folk, der ikke vil Danmark det godt. Så der er også elementer i konventionerne, jeg er skeptisk over for.

Men hvis man nu kører det her argument til ende, nemlig at vi efter forogdtbefindende – næsten ligegyldigt hvor godt et hjerte vi gør det med – kan vælge som politikere at tilsidesætte enten grundloven, almindelig lovgivning eller europæisk og international regulering, hvor ender vi så? Skal det så være sådan, at man, fordi man synes, man er i sin gode ret – hvad jeg synes man er, når det handler om mindreårige og ægteskaber – så bare skal kunne tilsidesætte lovgivningen? Hvad så med et andet flertal, der synes, man skal tilsidesætte lovgivningen på den anden side? Så er det jo et lovløst samfund, og det kan vi vel egentlig ikke forsvare.

Kl. 14:02

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Vermund for sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:02

Pernille Vermund (NB):

Men den store forskel her er jo, at man har mulighed for at lovgive sig ud af det her. Men regeringen vil som tidligere regeringer hellere sætte internationale konventioner øverst end de danske værdier – det er så, hvad det er.

Tillad mig til slut at stille tre spørgsmål i et: Hvilken forøget smittefare giver det, hvis en norsk turist overnatter på Plaza Hotel i København frem for på Skovshoved Hotel i Gentofte? Hvilken forøget smittefare giver det, at familien Hansen tager på ferie i Kroatien i stedet for i Tyskland? Og hvorfor er der ikke mulighed for at blive testet for covid-19, når man ankommer til lufthavnen i Kastrup?

Jeg spørger, fordi rejsevejledningerne og restriktionerne i turistbranchen virker både ulogiske, ufornuftige og urimelige. Vi kan ikke tillade os at føre politik baseret på følelser frem for fornuft og slet ikke, når det handler om titusinder af arbejdspladser og milliarder i omsætning. Så venligst: De tre spørgsmål er enkle og ligefremme, og jeg vil selvfølgelig foretrække et svar baseret på fornuft og logik.

Kl. 14:03

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren, 1 minut.

Kl. 14:03

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Der er forhåbentlig altid fornuft i mine svar. Men jeg vil faktisk ikke have hængende på mig og heller ikke på regeringen, at vi hellere overholder internationale konventioner end respekterer danske værdier. Vi har sagt, og vi har lagt til grund for vores regeringsførelse, at de internationale forpligtelser, Danmark indgår i og har tilsluttet sig, bliver man nødt til at overholde, og det er, fordi vi grundlæggende ikke tror på et verdenssamfund uden spilleregler. Og jeg synes sådan set, al erfaring viser os, at det regelbaserede verdenssamfund, som opstår i kølvandet på anden verdenskrig, indtil nu har været det bedste værn mod alle de ismer og mod alt det, som man ikke kan ønske sig for en befolkning. Det er det, der har været det bedste værn, og derfor synes vi, vi skal hen et sted, hvor vi kan have en kvalificeret, substantiel debat om konventioner – hvad enten det er Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, eller det er nogle af de konventioner, der eksempelvis er i paraplyen under FN, uden at det betyder, at man skal opsig dem. For hvis landene et for et begynder at frasige sig konventioner og gå ud af dem, så ryger det regelbaserede verdenssamfund, og det kan jeg simpelt hen ikke anbefale.

Kl. 14:04

Kl. 14:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Pernille Vermund. Så går vi videre til hr. Alex Vanopslagh, Liberal Alliance.

Kl. 14:04

Spm. nr. US 77

Alex Vanopslagh (LA):

Tak for det. De seneste dage har jeg gået og tænkt på eventyret om Askepot, som jo som bekendt går ud på, at Askepot skal til det store bal, men desværre skal hun inden midnat fordufte, for hun skal hjem. Jeg har som sagt flere gange de sidste dage tænkt på det fine eventyr, dels selvfølgelig på grund af bryllupspolitikken, for det er jo lidt det samme, da alle gæsterne efter brudevalsens skal fordufte og hjem inden midnat, og det kan man selvfølgelig have lidt svært ved at forstå, dels på grund af regeringens politik i forhold til turisme i København. Det er nemlig også lidt en askepotpolitik så at sige, hvor turisterne gerne må besøge København, for det er trygt, det er sikkert, og det er fint, men så snart klokken er midnat, skal man fordufte, formentlig ud til en omegnskommune, hvor der er et højere smittetryk, og så overnatte der.

Jeg tænker trods alt ikke, at regeringen eller statsministeren er så vild med Askepot, at man ligefrem baserer sin politik på det eventyr, og derfor mener jeg egentlig, at det ville være rimeligt over for de mange virksomheder og ansatte i turismeindustrien i København, at vi får en forklaring på, hvorfor København ikke må tage imod overnattende turister.

Kl. 14:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Er det ikke sådan i eventyret om Askepot, at det hele ender godt og lykkeligt? Man må igennem så forfærdelig meget, et græskar, onde stedsøstre og andre ting, men musene og fuglene hjælper, og så ender det hele godt. Det bliver forhåbentlig også konklusionen på et år 2020, som skulle vise sig at blive helt anderledes, end nogen af os har kunnet forudse.

I forhold til diskussionen om bryllupper vil jeg sige, at det jo er en bøvlet diskussion. Vi har regler i dag i forhold til udskænkning, og det er jo ikke særlig sjovt at skulle holde et bryllup, der slutter kl. 24. Nu bliver der forhandlinger partierne imellem også på det område, og mon ikke vi så finder en mindelig, pragmatisk løsning også i forhold til det? Det er jo lykkedes os på en række andre spørgsmål.

Turismen er jo en rigtig, rigtig svær sag. Vi er blevet et stort turistland, og rigtig mange mennesker lever af turismen, og derfor skal vi have åbnet grænserne op så hurtigt som overhovedet muligt. Det er det, der er mange partiers holdning, ved jeg, og det er også det, der er regeringens holdning. Omvendt ved vi godt, at der er en vis risiko forbundet med turisme, for det var jo givet sådan, corona kom til Danmark. Den flytter sig altså, og derfor skal vi finde ud af at gøre det her på en måde, hvor vi ikke sætter det, vi har opnået igennem foråret, over styr.

Helt generelt vil jeg også i forhold til grænserne og dermed turismen sige, at indtil nu har vi lavet en faseindelst åbning af Danmark, og den er gået godt indtil nu, 7-9-13, men vi har også ad et par omgange kunnet fremrykke tingene og gøre det hurtigere, og det er da også mit håb, at vi kan det på grænsespørgsmålet.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Alex Vanopslagh, værsgo.

Kl. 14:07

Alex Vanopslagh (LA):

Vi må da håbe, at det ender som i Askepot. Den gode slutning ville være, at man fremrykker en åbning af grænserne yderligere og også af turisme til København, for ellers tror jeg desværre, at der også er en ulykkelig afslutning på de her ting – selvstændige, der går konkurs, ansatte i hotel-, restaurations- og turismeindustrien i København, der mister deres arbejde. Det er ulykkeligt, og så vil de måske se imod den onde stedsøster og bebrejde hende. Nu skal jeg ikke fortsætte ad det spor med de sammenligninger.

Det, jeg savner, er egentlig en begrundelse, for det var ikke sundhedsmyndighederne, der anbefalede, at det lige præcis skulle være i København, hvor smittetrykket altså ikke er større, end det er i Aarhus eller Odense, hvor turisterne gerne må komme, de ikke må være. De må gerne være i Nordsjælland og i omegnskommunerne, hvor der er et højere smittetryk, men i København må de ikke.

Efter midnat skal de ud, og de må ikke overnatte der, og hvis de overhovedet vil komme i nærheden af København, skal de have mindst 5 overnatninger. Det virker ulogisk og arbitrært, og det har jo konsekvenser for virkelige mennesker. Og da det er regeringens beslutning og ikke en myndighedsanbefaling, synes jeg egentlig også, at det er rimeligt, at statsministeren forklarer, hvorfor man har truffet det valg, at turister helst skal blive væk fra København, for det er jo konsekvensen af regeringens politik.

Kl. 14:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det handler jo alt sammen om at finde en vej. Mig bekendt er der ikke nogen lande endnu, der bare har åbnet op for alt, hvad angår deres rejserestriktioner. Der er nogle lande, der laver korridorer, der er nogle lande, der ligesom os laver noget med nabolandene, og så har vi et Tyskland, der, så vidt jeg ved, er et af de lande, der er villige til at gå allerlængst. Jeg talte i går med min kollega i New Zealand, som jo nu sammen med den new zealandske befolkning er lykkedes med måske at komme helt af med covid-19 – og et kæmpe stort tillykke med det – og vi talte om grænsspørgsmål, og de er ikke der, hvor de åbner grænserne op, og det er der jo en grund til. Vi er selvfølgelig bange for, hvad der sker i det øjeblik, vi åbner grænserne, og derfor har vi valgt, i øvrigt i høj grad af hensyn til den danske turismesektor, at sige, at Tyskland er et rigtig vigtigt land at få åbnet op i forhold til.

I forhold til København vil jeg sige, at der da ikke er noget, jeg hellere ville end at ønske alle turister velkommen til København. Vi har bare den udfordring, at hvis mange mennesker er samlet på ét sted, er der også en risiko for smitte, og det er jo ikke udtryk for andet end en afvejning af, hvad vi tror kan lade sig gøre i den nuværende situation.

Kl. 14:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Alex Vanopslagh for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:10

Alex Vanopslagh (LA):

Men det er jo derfor, vi har lavet retningslinjer. Det er derfor, vi har krav til, at man bruger håndsprit, når man er på en restaurant, at der

skal være afstand, at der må være så og så mange i lokalerne, og at der er nedsat fart på karrusellerne i Tivoli, og hvad ved jeg. Altså, det er jo ikke sådan, at smittefaren er større ved, at der tyskere i Tivoli, end ved, at der er danskere i Tivoli, eller at smittefaren er større ved, at det er tyskere, der overnatter på et hotel i København, end ved, at det er jyder, der overnatter på et hotel i København.

Så det er derfor, at det er svært at få det til at give mening, at man vil afskære turismen til København med de store konsekvenser, det har for folk – selvstændige, der går konkurs, folk, der mister deres arbejde. Når det er sådan, at vi har retningslinjer, der gør, at det er forsvarligt for danskerne at samles rundt omkring i København, må det da for pokker også være det for udlændinge, særlig når de i forvejen godt må komme til København, men bare ikke må overnatte der.

Så regeringens politik har den konsekvens, at man afskærer meget turisme i København, og der savner jeg egentlig en bedre begrundelse end den, der indtil videre er givet i dag, på, hvorfor man vælger at gøre det, når det har så store konsekvenser for folk. Jeg synes ikke, at begrundelserne er gode nok endnu, må jeg indrømme.

Kl. 14:11

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:11

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg kan bekræfte, at ansvaret kommer vi aldrig nogen sinde til at løbe fra, hverken i forhold til det, der går godt, eller det, der går dårligt – slet ikke det sidste. Men jeg bliver nødt til at anholde den præmis, at det er på grund af den danske regering, at der er udfordringer for turismen. Sidst, jeg kiggede efter, var vurderingen, at den globale turisme går ned med 70 pct. Altså, folk rejser ikke lige nu, og det er der selvfølgelig en god grund til. Nu så jeg lige, at England åbner op for turismen, men det er så med 14 dages karantæne, sådan som jeg forstår det. Altså, alle lande forsøger jo at finde en vej i det her. Og det eneste, vi to – hvis man må sige det i Folketingssalen – ved, er, at vi ikke ved alt om den her virus. Vi ved faktisk ikke, hvad det betyder, når vi begynder at åbne grænsen op. Vi ved heller ikke, hvad det kommer til at have af konsekvenser for Danmark, som er et lille land med et lille areal, hvis der kommer rigtig mange mennesker udefra. Vi ved ikke, hvad den konsekvens er.

Vi ved til gengæld, at det er gået godt indtil nu, og derfor er vi også et sted, hvor vi kan begynde at åbne grænsen op. Vi er endda et af de lande, der gør det før mange andre, også af hensyn til vores turisme. Og igen: Jeg håber selvfølgelig på, at vi kan fremrykke det, hvis det viser sig muligt.

Kl. 14:12

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak til hr. Alex Vanopslagh.

Så er det hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 14:12

Spm. nr. US 78

Torsten Gejl (ALT):

Tak, formand. Mine første spørgsmål kommer til at omhandle nedsat arbejdstid og en 30 timers arbejdsuge. På grund af coronakrisen har næsten hele landet jo eksperimenteret med, hvordan vi egentlig håndterer det at have mere tid. Det er jo hævet over enhver tvivl, at coronakrisen har været hård for mange, ikke mindst de sårbare dele af befolkningen, som har været meget ensomme, men selvfølgelig også for vores virksomheder og vores økonomi.

Dog ser vi også, at der har været skabt et åndehul for mange mennesker, der har været sendt hjem eller har sparet tid ved at

arbejde hjemmefra. Mange af os har været mere sammen med vores familie og vores børn, end vi har været længe, og samtidig har vi haft mulighed for at dyrke interesser og hobbyer meget mere intenst, end vi har kunnet længe. Det er der mange mennesker der har været glade for, og jeg tror også, der er mange mennesker, der er på vej tilbage i hamsterhjulet med et vist vemod, fordi vi igen kommer længere væk fra det, der betyder meget for os.

Samtidig genindtræder vi på et arbejdsmarked, som for mange menneskers vedkommende tærer på både deres fysiske og mentale helbred. Hver dag er der 35.000 mennesker sygemeldt på grund af psykisk stress, 430.000 mennesker oplever symptomer på stress hver dag. 500.000 mennesker føler sig udrændte på jobbet på grund af stress. Der bruges 14 mia. kr. om året på stressrelaterede udgifter. Og så ser vi også, at der er rigtig mange mennesker, der bliver nedslidt på arbejdsmarkedet, så vi er nødt til at diskutere fleksibel tilbagetrækning og seniorførtidspension osv. osv.

Derfor er jeg interesseret i, hvilke tanker statsministeren gør sig om nedsat arbejdstid set i lyset af de erfaringer, vi har fået fra coronakrisen. Hvad tænker statsministeren om de erfaringer, og hvordan kan nedsat arbejdstid konkret anvendes specifikt i genåbningen af samfundet efter coronakrisen?

Kl. 14:14

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:14

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Der er tre ting, jeg gerne vil give som svar. Den ene er, at en af grundene til, at Danmark er et rigt land, er, at vi arbejder, og at både mor og far gør det, og at vi gør det i så mange år, som det overhovedet kan lade sig gøre. Derfor skal man jo bare vide, at hvis vi begynder at ville arbejde mindre, så bliver vi fattigere. Det kan godt være, at der er nogle, der har oplevet corona som et åndehul, men samfundet er blevet voldsomt meget fattigere i den her periode. Så det synes jeg man skal have med.

Det andet, jeg vil sige, er, at det der med, om man har haft god tid under coronakrisen, jo er utrolig skævt fordelt. De danskere, der har de hårdeste jobs, har også arbejdet under coronaen, og de har endda været mere udsat for smittefare end så mange andre. Jeg tror, vi må være ærlige og sige, at mange af dem, der har oplevet det her som et åndehul, i høj grad er den del af den danske befolkning, der har gode jobs, hvor man kan arbejde på computeren og foran skærmen derhjemmefra. Så det har været meget skævt fordelt.

Jeg synes selvfølgelig, det er rigtig fint, også af hensyn til at covid-19 stadig er en global pandemi, at alle, der kan arbejde forskudt, arbejde hjemmefra, flekse mere og tilrettelægge arbejdet på en anden måde, gør det. Det må man meget, meget gerne blive ved med at gøre, for det er godt, i forhold til at der måske er en smitterisiko, også ind i efteråret. Men helt generelt ville jeg jo give et utrolig klassisk socialdemokratisk svar: Man skal gå på arbejde, man skal forsørge sig selv, man skal faktisk sætte en ære i at gøre det, hvis man overhovedet kan. En af grundene til, at Danmark er så velstillet et samfund, er, at vi har en af verdens højeste erhvervsfrekvenser, og det er jeg dybt taknemlig for at vi har.

Kl. 14:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Torsten Gejl, værsgo.

Kl. 14:15

Torsten Gejl (ALT):

Ja, jeg er enig i meget af det, men det er jo lidt et paradoks, at vi arbejder og arbejder og arbejder for at skabe en velstand, og at vi,

samtidig med at vi arbejder så meget, kommer længere væk fra det, der betyder noget for os – i hvert fald mange af os.

Kl. 14:18

Mit næste spørgsmål er mere generelt. Siden år 1900 er arbejdstiden blev nedsat fra 60 timer om ugen til 37 timer, og det er ikke mindst, fordi Socialdemokratiet har været i stand til at inspirere arbejdsmarkedets parter til at nedsætte arbejdstiden. I 1990 endte arbejdstiden så på 37 timer, og siden er den ikke blevet sat ned. Derimod indføres der lovgivning, der betyder, at vi alle sammen skal arbejde længere. Mit spørgsmål går på, hvilket signal statsministeren vil sende til alle os, der går ind for nedsat arbejdstid, ja, faktisk gerne en 30-timers arbejdsuge, f.eks. finansieret ved at vi veksler lønstigninger til fritid.

Mit spørgsmål er: Hvor ser statsministeren åbninger i forhold til debatten om nedsat arbejdstid og måske et forsøg på at inspirere arbejdsmarkedets parter til at genoptage drøftelser om nedsat arbejdstid? Spørgsmålet skal ses i lyset af, at coronaepidemien har vist, at mange af os arbejder så meget, at vi ikke har tid til det, der betyder mest for os i vores liv, f.eks. de nære relationer.

Kl. 14:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren, værsgo.

Kl. 14:17

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil så gerne være imødekommende, men vi er jo altså utrolig uenige, og jeg har lovet mig selv ikke igen at sige nej, nej, nej, som jeg gjorde i forhold til borgerløn, selv om jeg virkelig mener det. Nu sagde jeg det så alligevel. Men jeg er ikke tilhænger af at sætte arbejdstiden ned. Jeg er tilhænger af, at man går på arbejde. Og jeg er også tilhænger af, at man sætter en ære i det, og at man forsøger sig selv.

Jeg synes jo faktisk, at vi har den omvendte udfordring, nemlig at der er for mange i det danske samfund, der ikke er en del af arbejdsstyrken, enten fordi de ikke får lov til det – det kan være på grund af psykisk sygdom eller andre ting, hvor jeg synes vi burde være meget mere rummelige – eller fordi der jo desværre også er en stor gruppe, især med ikkevestlig baggrund, som ikke i tilstrækkelig grad gør sig den umage at gå på arbejde og dermed være med til at forsørge både sig selv og deres familie, men jo altså også at understøtte hele det danske samfund.

Jeg er meget åben for at diskutere fleksibilitet, ikke mindst hvad angår seniorer. Men altså helt generelt synes jeg, at det er en utrolig god idé, at man går på arbejde, også at man gør det 37 timer om ugen, hvis man overhovedet kan – og også gerne sætter en ære i det.

Kl. 14:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Torsten Gejl for sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:18

Torsten Gejl (ALT):

Det sidste spørgsmål er jo hver gang fra vores medlemmer. Vores medlemmer er i øjeblikket rigtig bekymrede for den danske model på den måde, at dagpengeperioden jo er nedsat fra 7 år til 2 år. Dagpengebeløbet er nedsat, så det ikke længere svarer til 90 pct. af gennemsnitslønnen, men måske 40-60 pct. Det er, som om ledigheden er blevet den enkeltes problem og den enkeltes skyld. Arbejdsgiveren har stadig væk den samme ret til at fyre.

Hvad tænker statsministeren omkring den balance? Er der stadig væk balance i den danske model, og hvordan kan vi måske ændre den udvikling og sørge for, at vi så at sige får mere for vores dagpenge?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:18

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg vil sige: Diskussionen omkring den danske model synes jeg er helt relevant. Det gør vi os også selv overvejelser om, fordi det er en helt genial arbejdsmarkedsmodel, og den er faktisk god både for lønmodtagere og for virksomheder.

Vi kommer ikke til i Socialdemokratiet igen at være tilhængere af en 7-årig dagpengeperiode. Den tror jeg faktisk på mange måder gjorde mere skade, end den gjorde gavn. Men omvendt er der jo så nogle andre udfordringer, og det gælder jo ikke mindst i forhold til det, der også bliver sagt, i hvert fald sådan delvis i spørgsmålet, nemlig at der er nogen, der godt kan have en oplevelse af, at det er deres egen skyld, hvis de mister deres arbejde. Arbejdsløshed er en samfundsudfordring og dermed også et kollektivt ansvar at gøre noget ved og udfordre. Det skal vi jo ikke mindst være opmærksomme på nu, hvor vi desværre ser en stigende arbejdsløshed på grund af coronakrisen.

Så vi vil meget gerne være med til at gå ind i en diskussion af hele den danske model, og hvordan vi får den sikret i en fremtid, også i forhold til arbejdskraftens frie bevægelighed, social dumping og andre udfordringer.

Kl. 14:19

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til partilederne. Tak til statsministeren. Spørgetiden er hermed slut.

Kl. 14:20

Meddelelser fra formanden

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

I dag er der følgende anmeldelser:

Ole Birk Olesen (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 180 (Forslag til folketingsbeslutning om at sænke selskabsskatten og fjerne loftet over beskæftigelsesfradraget).

Alex Vanopslagh (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 181 (Forslag til folketingsbeslutning om midlertidige skattelettelser),

Beslutningsforslag nr. B 182 (Forslag til folketingsbeslutning om et totalt byrdestop for det private erhvervsliv og annullering af vedtagne skatteforhøjelser) og

Beslutningsforslag nr. B 183 (Forslag til folketingsbeslutning om fremrykning af skattelettelser fra skattereformen fra 2012).

Jesper Petersen (S), Sophie Løhde (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Morten Østergaard (RV), Pia Olsen Dyhr (SF), Pernille Skipper (EL), Søren Pape Poulsen (KF), Pernille Vermund (NB), Alex Vanopslagh (LA), Torsten Gejl (ALT), Aaja Chemnitz Larsen (IA), Aki-Matilda Høegh-Dams (SIU), Edmund Joensen (SP), Sjúrdur Skaale (JF), Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG), Uffe Elbæk (UFG), Sikandar Siddique (UFG) og Susanne Zimmer (UFG):

Forespørgslen nr. F 65 (Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?)

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlem af Folketinget, Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), har meddelt mig, at han ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om byrådsmedlemmers og regionrådsmedlemmers vilkår i forbindelse med orlov og sygeorlov. (Beslutningsforslag nr. B 67).

Ønsker nogen at opretholde dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Frivillige indkvarteringsfaciliteter).

Af sundheds- og ældreministeren (Magnus Heunicke).
(Fremsættelse 20.05.2020. 1. behandling 28.05.2020. Betænkning 09.06.2020).

Kl. 14:21

Forhandling

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:21

Afstemning

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (V, DF og KF), tiltrådt af et mindretal (S, RV, NB og LA), der tilsammen udgør et flertal?

Det er vedtaget.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (V, DF og KF), tiltrådt af et mindretal (NB og LA), som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (SF), tiltrådt af et flertal (det øvrige udvalg)?

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (V, DF og KF), tiltrådt af et mindretal (S, RV, NB og LA), der tilsammen udgør et flertal?

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 5 af et mindretal (V, DF, RV og KF), tiltrådt af et flertal (det øvrige udvalg)?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love. (Yderligere udskydelse af betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms, forlængelse af afgiftsperioder for moms samt midlertidige lempelser af regler om fuld skattepligt, regler om lempeligere beskættning af udenlandsk lønindkomst og regler om forskerskatteordningen som følge af covid-19 m.v.).

Af skatteministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.06.2020. 1. behandling 04.06.2020. Betænkning 08.06.2020).

Kl. 14:22

Forhandling

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Næste møde afholdes i dag kl. 14.30.

Jeg gør opmærksom på, at der er afstemninger.

Mødet er hævet. (Kl. 14:23).

Kl. 14:23